

en Domstol, kan ventes altid at have. Dette vilde efter erfaringsmæssige Bidnesbyrd bedst kunne naaes, naar der aabnedes en Afgang til at paatalde Medvirken ved Afgjørelsen af Arbejdsgivere og Standsfæller. Her vilde da ligge en Eilnærmelse til den tydste Ordning, men med den væsentlige Forskjel, at der ikke vilde behøves en stor og besværlig, staaende Organisation, men kun en Afgang til efter det Mønster, som de retslige Skjøn frembyde, i hvert enkelt Tilfælde at faae Spørgsmaalet afgjort ved Skjønsmænd i et Antal og med en Sammensætning, hvorved Diemedet kunde ventes opnaaet. Forslag herom er stillet ved § 8 gennem Tilføielsen af et nyt Stykke, der ordner denne skjønsmæssige Afgjørelse, jfr. fremdeles Forslag om en lignende Bestemmelse i § 10. Da ogsaa de Medlemmer af Udvalget, som vare stæinte for en staaende Organisation af Arbejdsgivere og Arbejdere, kunde lade sig nøie hermed, fremtræde de nævnte Forslag til §§ 3, 8, 10, 19, 23 og 24 som stillede af hele Udvalget. Det Mindretal, som ikke deltager i Forslaget om at betinge den legale Forsikring af, at Arbejderen er Medlem af en anerkjendt Sygekasse, stiller imidlertid særligt Forslag om, at den samme Afgjørelsesmaade, som foreslaas ved § 8, ogsaa gjøres anvendelig ved Spørgsmaalet, om den Forulykkelige efter sin „økonomiske Stilling“ falder ind under Loven, se § 3. Efter Flertallets Forslag til § 3 bortfalder dette Spørgsmaal.

Hvad Udvalget iøvrigt har at bemærke om Lovforslagets Bestemmelser og de af os foreslaaede Ændringer, knytte vi til Omtaalen af de enkelte Paragrafer.

Hvad angaar Lovforslagets første Afsnit, foreslaar Udvalgets Flertal (Danneffjold-Samsøe, Goos, Rønser, Neebø-Lhott, Raben, Schlegel og Luxen) med Hensyn til

§ 1

i Henshold til, hvad ovenr. er bemærket, at Ordene i 2den og 3dje Linie „naar han ikke efter § 8, 1ste Stykke i Loven om anerkjendte Sygekasser vilde være udelukket fra Dptagelse

i en saadan Sygekasse,“ ombyttes med „naar han er Medlem af en anerkjendt Sygekasse“.

Et Mindretal (Schlegel) foreslaar, at Ordene i 1ste Linie: „her i Riget Forsørgelsesberettiget“ udgaa.

Et Mindretal (Chr. Nielsen og Th. Nielsen), foreslaar:

a) at der efter Ordet „som“ i 1ste Linie indskydes Ordet „enten“ og efter „Virksomheder,“ i 2den Linie indskydes „eller som arbejder i Landbrugets Tjeneste“, samt

b) at der da i 2den Linie foretages den af Vedtagelsen af Forslaget under Str. a. flydende Ændring, at der efter „2“ i 2den Linie tilføjes „under Nr. 2, 3, 4 og 5“. Om disse Mindretalsforslag henvises dels til, hvad ovenr. er bemærket, dels til den nedenfor følgende af dette Mindretal afgivne Erklæring.

Med Hensyn til Lovforslagets

§ 2

har det i Udvalget været taget under Overveielse, om det ikke lod sig gjøre at ordne de under Nr. 2—4 omhandlede Virksomheder efter deres Færlighed saaledes, at denne Ordning kunde lægges til Grund for den Inddeling af de paagældende Virksomheder i Fareklasser, som ifølge Lovforslagets § 15 vil faae Indflydelse paa den dem paahvilende Lignings Størrelse. Man vilde da derved undgaa, at denne Inddeling, saaledes som Lovforslaget bestemmer, sker ved Indretningsministeren. Man har dog efter Undersøgelse af Sagen ikke troet at have tilstrækkeligt Grundlag for en Inddeling efter dette Hensyn og har derfor opgivet det. Heraf følger imidlertid, at den Opregning af Virksomheder, som foreligger i Lovforslagets §§ 2—4, kun har det Diemed at drage Grændsen for de Virksomheder, hørende til Industrien og andre nærmest i Klasse dermed staaende Erhverv, der falde ind under den tvungne Forsikring. Medens man nu fra dette Synspunkt egentlig ikke har havt nogen Realitetsindvending at gjøre mod Lovforslaget, har man dels ikke kunnet finde det naturligt, at disse Virksomheder split-